

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 3

MARS 1981

31. årgang

*Han er oppstanden –
store bud
min Gud er en forsonet
Gud
min himmel er nå open.
Min Jesu seierrike død
fordømmelsenes piler brøt
og knuste mørkets våpen.
O røst – min trøst
ved hans seier
som jeg eier.
Helvet bever.
Han var død,
men se han lever.*

Birgitte Cathrine Boye

Påske

Det sat ein flokk forskremte læresveinar attom stengde dører påskedagskvelden. Dei var redde for framtida, skamfulle over den rolle dei hadde spela i langfredagsdramaet, sorgtunge over at Jesus ikkje var meir. Då sto han midt imellom dei og sa: «FRED VERA MED DYKK». Med desse fire orda vart situasjonen ein heilt ny. Dei visste alle i same augneblinken at det som var attafør var burt og gløymt. Jesus hadde tilgjeve og stroke ut. Hans fredsynskje var virkekraftige ord. Freden var sinnets ro og sjelens harmoni hjå det menneske som visste med seg sjølv at dei hadde sett si sak i Herrens hand. Og brått var læresveinane motige mennesker som kunne stå på tempelplassen og vitna om den krossfeste og oppstandne Jesus Kristus.

No nærmer Påskemorgonen seg på ny dei millionar menneske som har tatt kristen-namn på vår jord. Mange av dei er vel redde og fulle av angst avdi tilhøva dei lev under er så usikre og vonde. Mange har hatt sorg og store vonbrott, og så skal vi alle få høyra Påskebodskapen på ny, same kva for bakgrunn vi står i.

Kva er det so Påskebodskapen har å fortelja oss? Påskebodskapen er forkynnelse av ei oppdaging — nemleg at Jesus lev. Den som trur, skal enno få vita at han er her og er Herren, at han vil vera med oss alle dagar inn-til verdens ende. Og dette er soloppgangen for den kristne. Frå

den augneblink songen steig opp frå Jesu grav: «Han er oppstanden!» så kunne kvar kristen på jord, til alle slekter og alle tider få vita at dei var ikkje einsame lenger. Jesus hadde igjen tatt sin plass i menneska sitt liv. Han eigde den same kjærleik som før og hadde den same makt som før. Han kjende sine læresveinar like godt som før, og ute av kjenskapen kom ein paralell omsorg. Han visste om Peters forneking, om den tvil Tomas strevde med. Han veit alt om deg og meg, og også om kva vi nett treng. Dette er kjernen i påskebodskapen at vi skal få ha Jesus med oss alle dagar, så lenge vi sjølv ynskjer det slik. Når vonbrott møter oss, sorgen overvelder oss, medgongen freistar oss og framtida vert uviss, da skal vi høyra røysta hans som skal segja: «Ottast ikkje, for sjå eg lev.» Og fordi han lev, skal vi også leva. «Liksom alle dør i Adam, så skal og alle verta levandegjort i Kristus.» Jesus Kristus hadde vunne over døden.

Vi ville vel aldri ha fått høyra eit ord om Golgata og krossen, om krossen hadde vore det siste i Jesu Kristi liv. Men Påskemorgon utbasunerer for heile verda at vondskapen nok har makt til ei viss grense, men så ikkje lenger. Det vonde (Den Vonde) kan aldri vinna over kjærleiken hjå Jesus Kristus. All verda sin vondskap hengte han på krossen. Det var vel den vundes hensikt å få Jesus vond, få han til å tenkja ein vond hemn-

SLEKTERS GANG

Døpte

ORKANGER:

15.02. Stein Arve Sigbjørnsen
Hans Petter Hammer
21.02. Ingeborg Ødegård

ORKDAL:

15.02. Jan Harry Lund
Inger Lise Forve
Heidi Kvakland

ORKLAND:

15.02. Kristan Storli

Vigde

ORKANGER:

19.02. Edvard Viken og Randi Stolsmo

ORKDAL:

21.02. Tor Edvard Almlil og
Tone Anita Dalen

full tanke. Om det så hadde gått, så ville vi ingen Frelser ha eigd. Men Jesus bevara kjærleiken heilt til slutt. Kjærleiken vann då han bad: «Far forlat dei, for dei veit ikkje kva dei gjer.»

Bodskapen Påskedags morgon var Guds kroning av Jesus Kristus til konge over alle verdens folk. Eller annleis sagt, Gud fekk synt menneskja at avund, hat og vold ikkje er den sterkaste kraften i livssammenhengen, men kjærleiken. Difor er også Påskens bodskap ein summering av alt som gjer livet hugnadsfullt. Påsken fortel at sanninga skal vera sterkare enn løgna, at lyset

Orkdal menighet

Gjelme

I tida 3 - 5 mars har misjonssambandet møteserie v. Kristian Asegg.

Fannrem

8.3. har kyrkjelyden sin årsfest i *Misjonshuset*. Klokkeslettet vil bli kunn-gjort ved annonse. Alle velkommen. 25.3. Eit barnelag møter i *Megarden* annakvar onsdag. Der er det plass for fleire barn. Den 25.3. inviterer barnelaget foreldre og barn til vår-samlingsfest kl. 18.

1.4. Bibeltid i *Megarden* v. spr. Olsen kl. 20. Han taler om apostelen Peter.

Døde

Døde:

ORKDAL:

31.01. Karen Solem f. 1888
15.02. Karen Skorild f. 1898

ORKLAND:

16.02. Ingebrigt Berbu f. 1899

skal vinna over mørket, at det er sælare å gjeva enn å taka. Det er vel ingen ting det moderne menneske meir treng å få høyra.

Langfredagen sette både over-skrifta, — «Det er fullbragt» og gav innhaldet, — forlating, for-soning og frelse.

Påskemorgon kom med prokla-masjonen: Kristus er Konge og Frelser.

Påskedagskvelden kom med konklusjonen — summen: Fred i hjarte og sinn — fred med Gud.

K. R.

Prestegjeldet vårt

Matklokke — kyrkjeklokke?

No er Søvasskjølen fjellkyrkje såvidt ferdigbygd at vi har tatt kapellet i bruk så smått. Vi voner å kunne få det vigsla nest siste søndag i august. No treng vi ei kyrkjeklokke som vi ikkje har økonomi til å kjøpe. Kan nokon ha ei «pensjonert» matklokke hengande eller liggande. Da er vi takk-same for å få ho i foræring til kyrkje-klokke på Søvasskjølen. Det gamle vera ei fin forfremming av ei gammel bursklokke. Om nokon han ei slik — kan ein venda seg til prosten.

Fasteaksjonen 1981

Også i år vil det i alle kyrkjene våre bli lagt ut fastebøsser i våpenhusa. Det er å vone at rett så mange ser sitt ansvar også ved å ta med ei slik heim og der nytta den til å hjelpe mennesker i nød. Bøssene kan leverast inn ved ei av gudstenestene i påsken. Om det er ofring til noko anna — den dagen du er i kyrkja — så kan du likevel leggja bøssa på altaret. Bøssene vil sjølv sagt bli opptelt for seg sjølv og pengane koma dit dei skal.

Årsfest i Orkdal misjonsforening (fellesforeninga)

Årsfesten blir i år den 15. mars kl. 15 i Orkanger bedehus. Talarar blir misjonær Eli Årshelm og Kaare Rogstad. Damegruppa Domino syng. Alt dette gler vi oss til.

Orkdal misjonsforening for N.M.S. er ei hovedforening for alle misjons-grupper og lag (kvinneforeningar) i bygda, og alle medlemmer av slike bør møte på festen. Elles er naturlegvis alle velkomne som er interesserte i misjons-arbeidet.

Har du ikkje oppdaga denne store oppgave så bør du koma å bli meir orientert. Å gå ut til alle folkeslag med det glade bdskap, er Jesu siste ordre til oss. Ingen er soleis friteken for dette. Somme har eg høyrte er redd for å senda pengar ut av landet. Men Jesus sa det slik: «Gi så skal du få». Ingen har enda vorte fattig av å gi. Ikkje landet vårt heller. I ein song står det:

GI TIL DU BLIR TOM OG ARM
INTET SKAL DU MISTE.
GI TIL DU BLIR RIK OG VARM
RIKEST PA DET SISTE.

Så møtes vi den 15. mars kl. 15.

Målfrid Kvikne

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld
7330 Svorkmo

Utgitt av sokneråda i Orkdal

Redaksjonsnemnd:
Gunerius Kjøren Jorhild Ljøkjel
Agnes Singstad

Redaktør:
Kaare Rogstad

Kasserar:
Einar Garberg, 7320 Fannrem.
Postgironummer 3 26 87 29.

Takk for gaver og kontingent.

Ekspedisjon:
Sigmund Gjelsvik, 7300 Orkanger.
Svorkmo Prenteverk A/S, Svorkmo
7330 Svorkmo.

«Vann og brød».

«Vann og brød» er et stående uttrykk som beskriver kostholdet i norske fengsler før i tiden. Helligvis er den tid forbi? ... i vår del av verden! Men for millioner av medmennesker i den 3. verden ville fast tilgang på vann og brød bli mottatt med den aller største takknemlighet.

Vi lever i en delt verden der noen av oss er rike, mens de fleste er fattige på så grunnleggende ting som rent vann og næringsrik kost. Men verden er ikke mer delt enn at det er en klode der vi alle er avhengige av hverandre, for den kaffe som vi hver dag drikker og er avhengig av, produseres av fattige bønder for en lønn vi selv ikke ville ha arbeidet for! Når så tørke, jordskjelv, flom, krig osv. rammer allerede fattige samfunn i den 3. verden, blir da følgende lett katastrofale som i Bangladesh, India og Afghanistan.

Som mennesker har vi et ansvar for å hjelpe medmennesker som lider nød. Vi skal også arbeide for en mer rettferdig fordeling av jordens ressurser. Utfordringen til oss er å åpne for den virkelighet som vår neste i den 3. verden lever i, og erkjenne at mange av de goder vi selv har og tar selvfølgelig, ikke lenger er selvfølgelig i en verden som deler

rettferdig. Denne erkjennelsen må bli en del av vår hverdag. Vi må rett og slett begynne å snakke om det i familien, blant venner, i borettslaget, i kommunesstyret, i menigheten vår. Sammen må vi lete oss fram til handlinger som realiserer en solidaritet med medmennesker i den 3. verden.

Under dette perspektivet inviterer vi også i år mennesker i Norge til å delta i fasteaksjonen «BRØD FOR VERDEN». Gjennom fasteaksjonen ønsker vi to ting. Vi ønsker å samle inn midler til Kirkens Nødhjelps hjelpearbeid. Derfor fins nå fastebøsser «Brød for verden» i alle kirker og i mange hjem. Skaff deg en fastebøsse og bruk den hver dag gjennom fastetiden. Dessuten ønsker vi at fasteaksjonen kan være en impuls for mennesker til å engasjere seg i vår tids kanskje største problem som er at mens de rike land stadig blir rikere, blir de fattige land stadig fattigere. Kirkens Nødhjelp er en humanitær hjelpeorganisasjon som gjennom katastrofeinnsats, flyktningearbeid og langsiktige utviklingsprogrammer formidler hjelp til enkeltmennesker i den 3. verden. Takket være bidrag fra enkeltmennesker i Norge, kunne vi i løpet av 1980 formidle hjelp til over 300.000 afghanske flyktninger i Pakistan. Denne hjelpen vil også fortsette i 1981. Siden 1975 har vi gjennom forskjellige vannboringsprosjekter skaffet rent vann til over 3,5 mill. mennesker i India, Sudan og Etiopia. Fordi ca. 70% av befolkningen i U-landene mangler tilstrekkelig tilgang på rent vann, ønsker Kirkens Nødhjelp i 1981 å utvide denne virksomheten.

Brev til deg i kors og trengsel

Er du mellom dei mange som kjenner trykket av kors og trengsel. Da er dette brev til deg. I Songboka vår er det 16 sanger i ein bolk som har Kors og Trengsel i samlande overskrift. Høver dette som overskrift på livet som du opplever det nå. Da skal du finne fram til denne nemde songbolk i Sangboken. Gjev deg god tid når du les desse nemde salmer, og du vil finne mykje av stor verdi for deg. Gjer du nå dette, så har brevet nått si målsetting. Nå må høve nyttast til å bere fram eit vitnemål.

Nemde sanger har eg lese. I det siste er det songen nr. 326 eg serleg har stogga ved. Her taler songaren om korsets tid. Det er ei tid som alle som trur på Jesus må rekne med å få oppleve korsets tid. Kor det kjennest og kva oppleving av ei slik tid fører til, det får vi opplysning om ved å lese, synge, dei ovannemde sanger. Og vi kan ta med orda i Kyrkjebona. Du oppsedar oss med kors og trengsel. Vi kan rekne med at korsets tid blir så lang som Gud ser det turvande. Som ein avslutning på dette vesle brev tek vi med heile 5 vers i song nr. 326.

Under nådens ljøs og stråle,
leid du meg på veg til måle,
med eg ferdast her på jord.
Krossens stutte tid skal kverva.
Snart eg skal din Himmel erva,
lova deg i englekor.

Ludvik B. Aasen

Søvasskjølen fjellkyrkje i påsken:

12.4. Palmesøndag kl. 11.30
sportsandakt v. Audun Slettahjell
16.4. Skjærtorsdag kl. 11.30
sportsandakt v. Bertel Aasen
17.4. Langfredag kl. 11.30
sportsandakt v. Audun Slettahjell
18.4. Påskeften kl. 11.30
Familiesamling v. Arne og Mette Dalen
19.4. Påskedag kl. 11.30
Familiesamling v. Bertel Aasen
20.4. 2. Påskedag kl. 11.30
Familiesamling v. Fridtjof Fredriksen

Orkanger menighet

Ungdomsarbeidet

19.3. kl. 19.00: Tenkveld i Orkanger bedehus. Johan Sandvik — tidligere narkoman og forbryter forteller om hvordan Gud grep inn i hans liv.

1.4. kl. 19.30: Gudstjeneste i Orkanger kirke. Besøk av Helge Gudmundsen. Kirkebrus.

Orkanger Indremisjon

12.3. kl. 20.00: Bibeltid hos Liv og Borghild Opøyen, Bårdshaug. Audun Slettahjell gir en innføring i personligheten Peter. Samtale.

Menighetens årsfest

blir i år den 22.3. kl. 18.00 i Orkanger bedehus. Res.kap. Knut Einar Rugsland taler og forteller fra sin tid som feltprest for FN-styrkene i Libanon.

Hele menigheten synger

29.3. kl. 18.00 i Orkanger kirke. Tema: «Salmer og sanger i fastetiden».

Fastegudstjenester

Vi minner om de to fastegudstjenestene 18.3. og 1.4. i Orkanger kirke kl. 19.30.

Orkland menighet

Bibeltid

4.3. v. Rogstad. Han taler om apostelen Johannes. Vanlig tid kl. 20.

Tenkvelddar

13.3. Program ved konfirmantar og andre.
27.3. Langfilmen «Prisen». Vanleg tid og stad.

Menighetens årsfest

Søndag 12. april, palmesøndag, blir det menighetens årsfest på Svorkmo Misjonshus. Her vil det blir forskjellige programinnslag. Truleg vert det med eit kor. Og det kjem 5 tidlegare straffangarar som har lang fengselstid bak seg. Dei vil fortelle frå livet dei har levd. Og dei vil vitne om korleis dei vart berga ut av forbrytarbanen. I tillegg til at dei fortel om livet sitt og kva Jesus har fått bety for dei, så vil gruppa også synge fleire songar.

Møteserie

14. - 15. april har misjonssambandet møter v. Kristian Åsegg.

Barn og ungdom som ønsker seg på Påskeleir

SJÅ HER!

leirane som bys i vårt prosti:

Indremisjonen har leir:

på Fredly 11. - 14. april for aldersgruppa 9 - 12 år.

På Stølen Oppdal 11. - 15. april — Tenleir.

På Stølen 15. - 20. april ungdomsleir — alder over 18 år.

Vend deg til kretskontoret tlf.: 075 - 25 209.

Misjonssambandet har leir:

På Søvasslia 10. - 13. april alder 12 - 15 år.

13. - 16. april, alder 9 - 12 år.

16. - 20. april, alder over 16 år.

Storli, Oppdal 15. - 20. april alder over 17 år.

Vend deg til kretskontoret i Nordmøre Kaptein Bødtkers gt. 17, 6500 Kristiansund.

Det Norske misjonsselskap har leir:

På Mjuklia, Berkåk

10. - 14. april, aldersgruppe 13 - 15 år

18. - 21. april aldersgruppe 10 - 12 år.

15. - 18. april familieleir.

På Bakksetra

14. - 18. april aldersgruppe over 17 år.

Vend deg til kretskontoret tlf. 075 - 23 780.

HELGA VAKT

21. - 22.3. Slettahjell

28. - 29.3. Rogstad

04. - 05.4. Slettahjell

11. - 12.4. Rogstad

16. - 17.4. Aasen

18. - 19.4. Slettahjell

26. - 27.4. Rogstad

25. - 26.4. Aasen

Søvasskjølen Fjellkyrkje

vart uoffisielt tatt i bruk første gong s. 22.2. ved at kallskap. Slettahjell heldt sportsandakt kl. 14. Enda om vi inga kyrkjeklokke hadde, var kyrkja fyllt til trengsel. Orgel mangelar fekk kyrkjesongen til å lyda med lovsong, tilbeding og takk. Guds ord fekk fylle glade fjellvandrars hjarte med glede. Von vart lagt inn i lengtande sinn. Takk til Herren.

OPPFOTOGRAFERING AV GAMLE BILDER

Gjør familieveggen komplett. Vi hjelper Dem med dette.

Fotograf Kvarsnes

Plater og musikk-kassetter stort utvalg i gitarer.

Tlf. 80 356 Orkanger

Kjolen

finner De hos

Dagny Korsli A.s

BARDSHAUG

Tlf. 80 395

Trelast og bygningsartikler på lager. Gunstige priser

Orkdal Sag & Høvleri

Tlf. 82265

Orkanger Gartneri

Orkedalsvegen 10

Inneh. Oddny Blomli

Tlf. 80 348

Alle sorter blomster til alle slag anledninger. Kistepynt utføres.

Svorkmo Prenteverk A/S

Vend Dykk til oss når det gjeld trykking av blad, tidskrifter, forretningstrykk m.m.

Telf. og post: 7330 Svorkmo.

Sjel eller sol?

25 prosent av befolkningen her i landet drar til fjells i påsken. Hver fjerde nordmann bruker påsken til andre former for reiser, til besøk hos familie osv. Mens resten — som blir halvparten av våre 4 millioner holder seg hjemme.

Disse tallene kaster kanskje et nytt lys over våre påskevaner. Her kommer det jo frem at de aller fleste lever tross alt et noenlunde normalt liv hjemme også i denne høytiden. Vi har hatt en tendens til å tro at «alle» drar til fjells.

Men 25 prosent utgjør også en betydelig mengde mennesker — omkring en million. Hva betyr

så påsken for alle disse? En god, ekstra vårferie? Sikkert. Et løsluppet liv på hytter eller høyfjellshotell? For mange — ja. Fin opplevelse av naturen i all sin praktfulle vinterdrakt på høyfjellet? Ja, så utvilsomt. En etterlengtet sol-«tilbedelse» som setter spor i huden? Naturligvis.

Men det er noe som mangler i denne listen. Noe som tross alt burde stå helt sentralt fordi påsken er noe mer og noe annet enn en vanlig ferie. Påsken er en høytid som et budskap for sjelen. Et budskap om frelse, fred og frihet for alle mennesker som vil lytte og ta imot troens gave. Kroppen får alltid sitt i påsken,

men fører til en sulteforing av sjelen? Underernæring av det åndelige behov som også moderne, rastløse solslikkende feriegjester har?

En fjellpåske for nordmenn trenger ikke bli et valg mellom sol og sjel. Fjellkirkeklokker ringer mange steder. Andakter holdes på sentrale plasser i hytteområder og på hoteller. Radio-sendinger formidler budskapet til mange og Bøkenes bok er tilgjengelig for alle som vil.

La påsken dette året gi noe både til kropp og sjel.

Fra Vårt Land

12. P. Asphjell fortel frå krigstida

Da det gjekk mot slutten av mai månad, tok det til å sviva rykter om at ein del av oss skulle koma på «transport» att. Dette var ikkje nokor gledeleg tidend. Sjøl om me freista eit skrøpeleg tilvære her, så var det trass alt ein fredeleg plass. Her hadde ein no vorte vant med tilhøva. Hadde levd seg inn i eit kameratmiljø som truleg vart skipla ved eit ombyte. På den andre sida var det noko spanande og lokkande ved ei forandring. Kanskje var det von om å koma i meir frie tilhøve, enn dei som rådde i eit fengsel. Men det bar og i seg ein otte for at det kunne gå frå vondt til verre.

På den tida, i Pinsehelga, fekk eg melding om at den nådesøknaden kona mi hadde sendt var «abgelehnt» d.v.s. avslegen. Mi tid i Neumünster gjekk no mot slutten. Den siste dagen i mai vart eg med i ein flokk som vart sett på toget og ført sørover. Det var ein fin dag. Sol og varme, retteleg ein sommardag. I god tid om morgonen fekk me ordre om å gjera oss klar til å fara. Klær og andre eignelutar vart henta fram frå depotet. Me fekk kvitte oss med den usle fangedrakten, og ta på oss vårt eige utstyr. Det var rart å sjå att desse kjære

plagga. For ei merkeleg kjensle det gav å stå i sine egne klær att. Ein vart på ein underleg måte eit anna menneske. Det var som om ein ei tid lang hadde vore utan identitet. Her sto eg atter som den eg var: norsk bonde frå Trøndelag. Eg var på ny i mine gamle, gode bekksaumsko som hadde fylgd meg på så mang ein tur i skog og mark heime i Solsjøbygda. Her sto eg i heimestrikka, tjukke ullhoser og grøn «nikkers». Og så den kjære mønsterstrikka ulltrøya, som kona mi hadde bunde i lange vinterkveldar der heime. Det var både minnsamt og tungtsamt. I den stunda reiv og sleit heimlengten serleg hardt i hugen. Eg fekk og att ryggsekken min, ein stor grå Bergan meis. Eg mintes godt den dagen eg kjøpte han på Fagerlibua. Eg sa eg ville ha den største som fans. Det var den våren me gifta oss, og eg sa for spøk at eg skulle ha han til å bera skuleborn i, når den tida kom.

I sekken fann eg att lomme-testamentet mitt. Likeens salmebok og andaktsbok som eg hadde fått på Akershus. Eg hadde og ei skinntrøye, og det var fint å ha sekken til å frakte dei varmaste plagga i. Det var som nemnt ein solskinsdag, heilt som ein julidag

heime i Norge. No fekk eg atter samvetsvanskar. Kva skulle eg gjera med det tyske Testamentet og salmeboka eg hadde skaffa meg? Skulle eg ta dei med meg? Me satt på sella og venta med alt ferdig pakka. Eg rekna med at eg, utan vågnad, kunne smetta dei to bøkene ned i sekken og berge dei. Var det gale? Eg hadde røynsle for korleis det kom til å gå med dei, om dei vart att her. Det vart til at eg la dei synleg oppå ryggsekkklokket. og venta på det skulle koma ein vaktmann. Han som kom, var den same som eg har nemt før, han med sørgebandet. Eg peika på bøkene og spurte om eg kunne ta dei med meg. Han såg på dei, tenkte seg om ei stund, så sa han: «Gehört dem Gefägnis». Dermed tok han dei og gjekk. No hadde eg mitt eige Testament, så eg trong dei ikkje. Eg hadde likevel vorte så glad i desse bøkene, serleg Testamentet, som hadde gjeve trøst i mang ei tung stund i fengselstida. Mannen gjorde sjølsagt plikta si. Kanhende hadde det og vorte til skade for meg, om dei hadde funne dette hos meg dit eg kom.

Seint på ettermidagen den første juni kom me til Bochum. Namnet på denne byen var nokså ukjent for meg. Det var nabobyen til Essen, og like stor. Det hadde sikkert vore ein ruvande flott by, men da me kom der, var det ikkje mykje att av han. Det

låg eit stort fengsel i utkanten, og dit vart me ført. Bygninga var etter måten uskadd. Mest kanskje fordi det låg i utkanten, men truleg og fordi dei som sleppte bombene visste at det og sat uskuldigt folk fengsla der. Dette var og eit ruvande byggverk, men det var ikkje så forseggjort å sjå til som det i Neumünster. Innvendig var det heller ikkje så velstelt, og det var ikkje så bra husorden. Det kom kånhende av at dei lang tid hadde hatt krigen så nær innpå seg.

Me vart sett på selle to-tri mann saman. Dei første dagane fekk me gå i våre eigne klær, og me fekk ha reisegodset hos oss. Me fekk litt arbeid, slikt som golvvaske på seller og gangar. Det var ein torsdagskveld me kom dit, og me vart verande til over helga. Måndagsmorgonen vart det opprop og styr. Ein del av belegget skulle registreras og sendas på ute komando. I puljer vart me skikka inn på eit rom, der det sat ein eldre fengselsbetjent med høgre grad attom eit bord. Først måtte me gje frå oss dei sengeklærne me hadde fått utlevert, da me kom. Det var millom anna eit ullteppe med bomullstrekk. Det trekket eg hadde fått, var bøtt og flikka på, slik at det var altfor kort til ullteppet. Eg hadde nål og tråd i ryggsekken, og så hadde eg sauma att med mange sting, så ikkje det som var inni skulle tyte ut. No skule desse to plagga skiljas åt og leggas pent saman. Dette var ikkje gjort i ein fart, slik som eg hadde ordna meg. Så vart det oppstyr. Det gjekk for seint. Karen kom fram frå bordet og sto over meg der eg streva det beste eg vann for å få oppsauminga. Han slo meg med flate handa kring ørene, medan han bruka munn og skreik at eg hadde gjort sengeklærne «kaput». Det var første og einaste gongen eg fekk juling, og eg vart verkeleg redd. Eg hugsar eg bad til Gud, medan eg streva med trådene, for eg hadde gjort det nokså solid. Men det gjekk mykje betre enn venta. Det høres rart ut, men det var mest som andre fingrar hjelpte meg, så tråden glei uventa lett ut, mest som av seg sjøl. Det var ei merkeleg hending. Det er difor eg hugsar alt så godt. Framfor bordet var det ein halvvegg med tri båsar. Me vart sett ein mann i kvar bås, og så måtte me kle av oss kvart eit plagg og gje det frå oss ved bordet. Jamvel giftringen min tok dei. I slike høve kjenner ein seg i sanning ribba. Det einaste me skulle ha med

oss, var eit kort, der det sto namnet, kva ein var straffa for, kor lang straffetid og kva arbeidslag ein skulle til.

Fangen framom meg var ein ung tysker. Han hadde eit brev i handa. Dette retta han fram mot mannen bak bordet og sa eitkvart om at dette var siste brevet frå kona. Kunne han få ta det med seg? Det fekk han. Eg var snar ned i ryggsekkelomma og henta fram siste brevet eg hadde fått, og da eg kom så langt sa eg likens. Gamlingen drygde litt og såg sur ut. Eg var vel ikkje tysker. Men så vinka han meg mutt av med eit «jawohl». I dette brevet var det eit bilete av kona min saman med dei to borna. Det fekk eg da på denne måten ha hos meg heile tida. I fangebrakka hadde eg det festa på innsida av skapdøra mi, så eg kunne ha det for auga rett som det var. Av kameratane mine vart eg ofte minnt om kor heldig eg var, som hadde berga med meg ein slik «dyrgrip».

Eg kom i eit arbeidslag som vart kalla «Kolonne Korn», oppkalla etter etter den tyske formannen Heinrich Korn. Den tyske titelen var «Rottenführer». Korn hadde ord på seg for å vera ein bra kar. Holandske og belgiske fangar, som hadde vore i Ruhrområdet i lengre tid og hadde kjennskap til dei ymse lagleiarar, sa seg svært glade for at dei kom i hans kolonne. Og det slo til. Han syntse seg å vera ein dugande arbeidsleiar. Han kunne få ein uvillig hop av fangar frå ymse land til å gjera brukbart arbeid. Attåt var han eit godhjarta menneske, som forsto stillinga vår og ofte syntse at han tykte synd i oss. Eg for min del vart godt kjent med han og skal seinare koma attende til hendingar, der han gjorde vel mot fangane. Som ung mann hadde han vore med i krigen 1914 - 18. Etter det han fortalte, var det nære på han hadde mist livet den gongen. Under eit gasåtak, hadde han vorte sitjande fast i ei myr, og det var uråd for han å koma seg laus med eiga hjelp. Det var i siste liten at kameratar kom til og fekk han laus, før gassen kom sigande. Denne mannen var ingen nasist. Eg hørte han ofte seia at Tyskland var «kaput».

SØLVVARER
til
BARNEDÅP BRYLLUP
KONFIRMASJON
Gullsmed

John
ROHME

7300 Orkanger

Bestill time for fotografering.

Fotograf J. Sødahl

Tlf. 80259

Orkanger

S **ORKLA**
SAMVIRKELAG

Domus, dagligvareavd.

Byggevarer, Rør og Sanitær

El.installasjon, Norol-senter,

Systemhusavd., Seviceavdelinger

Helårs-
trim

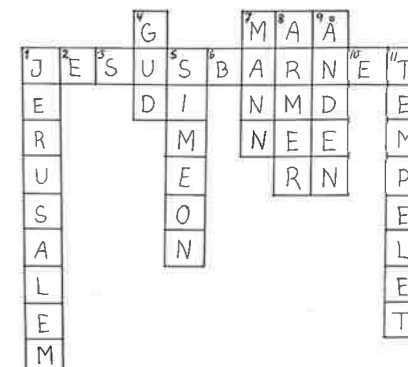
A. Todals
Eftf.

Tlf. 80 278

Orkanger.

BARNETEIGEN

Løsning på oppg. i nr. 1.

LUK. 2, 25

Herre, la nå din tjener få fare herfra i fred. For mine øyne har sett din frelse som du har tiltenkt alle folkeslag. Et lys til å skinne for hedningene og en herlighet for Israel, ditt folk.

inn i stuen igjen. I døren vendte hun seg mot mor: «Kan jeg begynne nå med det samme?» spurte hun. «Ja, med en gang», svarte mor. «Så går jeg først opp og ber Jesus om velsignelse, og så går jeg bort og spør om å få ta Turid med ut, for idag er det pent vær, og etterpå gjør jeg leksene, og etterpå der igjen kan jeg se over lekene mine og finne noen jeg kan gi barna til Berg, ikke sant».

Mette snakket seg helt rød og varm, og øynene lyste av iver. «Ja, vennen min, gjør det,» sa mor. Og Mette sprang. En stund etterpå kom hun inn på kjøkkenet igjen, iført kåpe, lue og votter. «Nå reiser jeg til misjonsmarken, mor, adjø da.» Mor ga henne en god klem, og et øyeblikk etter var misjonæren på veg ut hageporten, men mor sto igjen i vinduet og vinket.
fra en bok av Inger Laich-Abrahamsen

SKOTØY

for hele familien.

Ingv. Solbu eftf.

Orkedalsveien 71

7300 Orkanger

Orkanger Ur og Optikk

Verner Svensson

7300 ORKANGER

Telefon (074) 80 195

SØVASSKJØLEN
FJELLKIRKE

postgiro 3675436 GJØLME.
EI KIRKESAK FOR ALLE
I ORKDAL.

VELKOMEN TIL KYRKJA

22.3. Maria budskapsdag

— Orkdal k. kl. 11

Høgmesse v. kalls.kap. Slettahjell. Offer til menighetsfakultetet.

— Orkanger aldersheim kl. 11. Gudst. møte v. spr. Olsen. Nattverd.

— Søvasskjølen k. kl. 11.30. Sportsandakt v. Per Solem.

29.3. 4. s. i faste

— Orkanger k. kl. 11. Høgmesse v. spr. Olsen. Nattverd. Offer til menighetshuset.

— Geitastrand k. kl. 11. Høgmesse v. kalls.kap. Slettahjell. Offer til Indremisjonen. Buss fra Husdalen.

— Orkdal aldersheim kl. 11. Gudst. møte v. prost Rogstad.

— Søvasskjølen k. kl. 11.30. Sportsandakt v. Ivar Gangås.

1.4. onsdag

— Orkanger k. kl. 1930. Fastegudst. v. kalls.kap. Slettahjell og skrt. Helge Gudmundsen.

5.4. 5. s. i faste

— Orkdal k. kl. 11. Høgmesse v. spr. Olsen. Offer til Norsk Sideon

— Moe k. kl. 11. Høgmesse v. kalls.kap. Slettahjell. Offer til Trøndelag krets av Norsk søndagssk. forb.

— Follo kl. 9.15. Gudst.møte v. prost Rogstad.

— Søvasskjølen k. kl. 11.30. Sportsandakt v. Ottar Hyldmo.

12.4. palmesøndag

— Orkanger k. kl. 11. Høgmesse v. res.kap. Aasen. Offer til Kirkens Nødhjelp.

— Geitastrand k. kl. 11. Høgmesse v. prost Rogstad. Nattverd. Offer til Kirkens Nødhjelp. Buss frå Råbygda.

— Søvasskjølen kl. 11.30. Sportsandakt v. kalls.kap. Slettahjell. Kollekt.

16.4. Skjærtorsdag

— Moe k. kl. 11. Høgmesse v. prost Rogstad og Kristian Asegg. Nattverd. Offer til Misjonssambandet.

— Søvasskjølen kl. 11.30. Sportsandakt v. res. kap. Aasen. Kollekt.

— Orkanger aldersheim kl. 11. Gudst. møte v. kalls.kap. Slettahjell. Nattverd.

— Orkdal k. kl. 18. Nattverdsgudst. v. prost Rogstad.

— Orkanger k. kl. 1930. Nattverdsgudst. v. kalls.kap. Slettahjell.

17.4. Langfredag

— Orkdal aldersh. kl. 11. Gudst.møte v. res. kap. Aasen. Nattverd.

— Søvasskjølen fjellkyrkje kl. 11.30

Sportsandakt v. kalls.kap. Slettahjell. Kollekt.

— Stokkhaugen bedehus kl. 11. Gudst. møte v. prost Rogstad.

— Orkdal k. kl. 18. Kveldsmesse v. prost Rogstad. Offer til kirkens nødhjelp.

19.4. Påskedag

— Orkdal k. kl. 11. Høgtidsgudst. v. prost Rogstad. Offer til Trøndelag Indremisjon.

— Orkanger k. kl. 11. Høgtidsgudst. v. kalls.kap. Slettahjell. Offer til Trøndelag Indremisjonskrets.

— Moe k. kl. 11. Høgtidsgudst. v. spr. Olsen. Offer til Trøndelag Indremisjon.

— Søvasskjølen kl. 11.30. Sportsandakt v. res.kap. Aasen. Kollekt.

— Geitastrand k. kl. 15. Høgtidsgudst. v. prost Rogstad. Offer til Santalmisj. Buss frå Husdalen og Råbygda.

26.4. 1 s. e. påske

— Orkdal k. kl. 11. Høgmesse v. res. kap. Aasen og dr. Gordon Johnsen. Offer til Modum Bads nervesanatorium.

— Orkanger k. kl. 11. Høgmesse ved prost Rogstad. Offer til Søvasskjølen fjellkyrkje.

— Hoston grendstuggu kl. 11. Gudst. møte v. kalls.kap. Slettahjell.

„Gjør ikke Guds Ånd sorg“

Vi liker ikke å bedrøve noen. Det er en slags innebygd mekanisme som reagerer mot det å påføre andre sorg. Derfor vil vi gjerne være snille og gode mennesker som sprer glede og oppmuntring.

En har så lett for å tenke at å følge Åndens ledelse er noe himmelflyvende og livsfjernt. Slike tanker har hengt ved mitt sinn helt fra tenåringstida. Jeg tenkte ofte at å bedrøve Guds Ånd især gikk på ledelse og spesielle opplevelser og følelser. Det hendte nok flere ganger at jeg ble skuffet over meg selv og «Åndens ledelse».

Det å leve etter Guds Ånd eller å være en åndsfull kristen er meget konkret og jordnært.

«Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, for Ånden er det segl dere er merket med helt til forløsningens dag. Slutt med all slags hardhet, hissigheit, sinne, skrål og spott og all annen ondskap.

Vær gode mot hverandre, og vis medfølelse, så dere tilgir hverandre slik Gud har tilgitt dere i Kristus.» Ef. 4, 30 - 32.

Det er nødvendig å legge merke til at Guds Ånds frukter har med vårt hverdagsliv å gjøre. Vi blir ikke sentrum selv, men alt rettes mot vår neste og tjenesten. Våre ord og gjerninger skal tjene til å bygge og være til velsignelse for de vi møter. Så enkelt, men vanskelig er det.

TJEN HVERANDRE I KJÆRLIGHET!

Gunnar Prestegård

ORKDAL MINNEFOND

De får blankettar hos:

Gunnar Melås, Kåre Gjønnnes,
Johan Fagerholt, Ane Øyasæter,
Harald Metliås, Einar
Bjørndal, H. Sivertsen, Borg-
hild Asphjell, Dagny Korsli,
Harald Hukkelås. Bankane. Alf-
hild Engen.

ORKLAND MINNEFOND

Blankettar hos:

Klara Aamot, 7330 Svorkmo.

ORKANGER MINNEFOND

Blankettar hos: Harald Hukkelås
Bankane.

GEITASTRAND MINNEFOND

Blankettar hos:
Gunerius Kjøren